

Ἐκκλησία Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἱερὰ Σύνοδος

Ἀριθμ. Πρωτ. 2578

Ἀναγνωσθήτω ἐπ' Ἐκκλησίας

Ἀναστάσιμο Μήνυμα 2017
**«Μηδείς ὀδυρέσθω πταίσματα·
συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε»**

Τέκνα ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι·

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὴν πιὸ μεγάλη καὶ κορυφαία αἰτία χαρᾶς, διότι ἡ ζωὴ δὲν τελειώνει πλέον ἀμετάκλητα μὲ τὸν θάνατο, ἀλλὰ ὁ θάνατος νικήθηκε καὶ ἔχει διανοιγεῖ ἡ προοπτικὴ τῆς αἰωνιότητος.

Ἡ ἁμαρτία μᾶς εἶχε καταστήσει δούλους τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου. Ὅμως, ὁ Πανάγαθος Κύριός μας μετέσχε «σαρκὸς καὶ αἵματος», ὥστε μέσῳ τοῦ θανάτου Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ νὰ καταργήσῃ τὸν διάβολο, ποῦ ἔχει τὴν δύναμη τοῦ θανάτου, καὶ ἔτσι νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐξ αἰτίας τοῦ φόβου τοῦ θανάτου ἦταν ὑποδουλωμένοι σὲ ὅλη τους τὴν ζωὴ (βλ. Ἐβρ. β' 14-15).

Μὲ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ καταπατήθηκε ὁ θάνατος καὶ τὰ συνακόλουθά του, ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ διάβολος, καὶ χάρισθηκε ἄφεση καὶ ἐλευθερία στοὺς ἐνόχους καὶ σκλάβους, σὲ ὅσους στέναζαν στὰ δεσμὰ τοῦ ἄδου καὶ στὴν πικρὴ δουλεία τῆς ἁμαρτίας.

Ὁ Κύριός μας ἔχυσε τὸ Πανάγιον Αἷμα Του «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» (Ματθ. κστ' 28) καὶ μετὰ τὴν ζωηφόρο Ἀνάστασή Του ἔδωσε στοὺς Ἀποστόλους Του καὶ τοὺς διαδόχους τους ἐξουσία ἀφέσεως ἁμαρτιῶν (βλ. Ἰω. κ' 22, Ματθ. ιστ' 12, ιη' 18), ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει Μετάνοια, ἐφ' ὅσον ἡ θεία Ἀγάπη ὑπερισχύει, ἐξαγιαρίζει καὶ σώζει.

* * *

Γιὰ νὰ συγχωρηθοῦμε ὁμως, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ συγχωρήσουμε: «καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν» (Ματθ. ζ' 12). Ὁφείλουμε νὰ νικοῦμε τὸ κακὸ μὲ τὸ καλὸ (βλ.

Ρωμ. ιβ' 21) και να συγχωρούμε πάντοτε από αγάπη, όπως ο Κύριος και Θεός μας Ιησούς Χριστός (πρβλ. Κολ. γ' 13).

Γι' αυτό ψάλλουμε συνεχώς κατά την πασχάλιο περίοδο: «Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Αναστάσει»!

Ἐφ' ὅσον ἡ παροῦσα ζωὴ ἀποτελεῖ βεβαιότατα τὸν προθάλαμο τῆς αἰωνιότητος, ὅπου βασιλεύει ἡ θεία χαρὰ, εἰρήνη καὶ ἀγάπη, εἶναι αὐτονόητο ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταλήξει ἐκεῖ, στὴν οὐράνια ἀναστάσιμη πραγματικότητα, ὅποιος δὲν ζήσει ἐδῶ σύμφωνα μὲ τὸ ἀναστάσιμο ἦθος καὶ τὶς ἀρχές τῆς «καινῆς κτίσεως», τῆς «ἄλλης βιοτῆς».

Κάθε ἐμπάθεια καὶ κακία, κάθετι ἀμεταμόρφωτο ἀπὸ τὸ ἀναστάσιμο Φῶς, τὸ ὁποῖο ξεπήγασε ἀπὸ τὸν θεοδέγμονα Τάφο, θὰ χαθεῖ καὶ θὰ παρασύρει στὴν ἀπώλεια ὅποιον κάνει αὐτὸ μέρος τῆς ὑπάρξεώς του. **Ἐ**ξ οὗ καὶ ἡ ἀπόλυτη ἐτυμηγορία τοῦ Κυρίου μας στὴν Ἀποκάλυψη πού εἶναι σαφεστάτη: «ἔξω οἱ κῦνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν τὸ ψεῦδος» (Ἀποκαλ. κβ' 15).

Ἀντίθετα, οἱ μετανοημένοι, ὅσοι συγχωροῦν, οἱ δεκτικοὶ Χάριτος, οἱ καταυγαζόμενοι ἀπὸ τὸ «φέγγος τῆς Ἀναστάσεως», προγεύονται ἤδη ἀπ' ἐντεῦθεν τὴν αἰώνια εὐφροσύνη τῆς λυτρώσεως, ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ τὴν λύπη, τὸν θρήνο καὶ τὴν αἰσχύνη τῆς ἐνοχῆς.

Ἡ ὠρίμανση βέβαια αὐτῆς τῆς χαρμονῆς ἔρχεται μέσα ἀπὸ τὴν κάμινο τοῦ ἀγῶνος, τῶν δακρύων, τοῦ πόνου, τῆς θυσίας, τῆς προσφορᾶς, τοῦ σταυροῦ...

Οἱ ἀναστάσιμοι ὕμνοι καλοῦν σὲ πλησμονὴ χαρᾶς τοὺς ἑορταστές: «Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Ὡ Πάσχα λύτρον λύπης»! (Στιχηρὸ Αἰνων Πάσχα).

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος βεβαιώνει θριαμβευτικά: «Μηδεὶς θρηνήτω πτωχείαν, ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ Βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα, συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον, ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος»!

* * *

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι·

Ἄς γίνουμε μέτοχοι αὐτῆς τῆς χαρᾶς, ἀπαρνούμενοι τὰ θλιβερὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας, ἀποτασσόμενοι τὸν διάβολο καὶ τὴν πομπὴ καὶ λατρεία του, ἀποστρεφόμενοι ἰδίως τὸν ἐγωϊσμό, τὴν πηγὴ αὐτῆ πάσης κακίας. **Ἄς** μὴ κυριαρχήσουν μέσα στὶς ἀναστημένες ὑπάρξεις μας τὰ ἐμπαθῆ ἀνθρώπινα θελήματα, οἱ πλάνες, τὰ πείσματα, τὰ σχίσματα, οἱ προκαταλήψεις πού κρατοῦν πολλοὺς ὀμήρους καὶ δε-

σμίους τῶν λαθῶν τους στήν ἀσυγχωρησία τους.

Καί οἱ μὲν καινοτόμοι αἰρετικοὶ Οἰκουμενιστὲς τῆς σήμερον βαδίζουν σταθερὰ καὶ ἀνοικτὰ τὴν ἀποστατικὴ πορεία τους· ὅσοι δὲ καλῇ τῇ προαιρέσει ἀποτειχίζονται ἀπὸ αὐτοὺς εἴθε νὰ ἀνεύρουν καὶ εἰσέλθουν στὸν λιμένα τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πρὸς ὀλοκλήρωσιν τῆς θεοφιλοῦς Ὁμολογίας τους. **Ὅ**σοι πάλιν ἐκ τῶν αὐτο-αποκαλουμένων Γνησίων Ὁρθοδόξων τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου ἐμμένουν σὲ λανθασμένες ἐκτιμήσεις καὶ σφάλματα τοῦ ἀπωτέρου ἢ προσφάτου παρελθόντος, εἴθε νὰ ἀναλογισθοῦν τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης τους καὶ νὰ ἐπιστρέψουν μὲ ταπείνωση καὶ ἀγάπη στήν ἐνότητα μὲ τὴν Κανονικὴ Ἱερὰ Σύνοδο, προκειμένου νὰ συγχαροῦμε ἀναστασίμως, ἀντιτασσόμενοι ἀπὸ κοινῶς στὶς πρωτοφανεῖς προκλήσεις τῶν ἀποκαλυπτικῶν ἡμερῶν μας.

Εἴθε ἡ θεία συγγνώμη καὶ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ νὰ πλημμυρίζουν ἅπαντα τὰ τέκνα τῆς Ἀγιωτάτης Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς πρόγευση τῆς μελλούσης καὶ ἀλήκτου χαρᾶς στήν Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **Ἀ**μήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!
Ἅγιον Πάσχα 2017

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν
† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος
καὶ τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου